

Καταγγέλλουμε την άδικη και καταχρηστική απόλυση συναδέλφου, μέλος του Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών, από την startup εταιρεία παροχής υπηρεσιών εφαρμογών Goodvidio, που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη, μετά τη συμμετοχή του στην 48ωρη απεργία της 6-7 Μαΐου ενάντια στην ψήφιση του ασφαλιστικού νομοσχεδίου Κατρούγκαλου. Ο συνάδελφος εργαζόταν στην εταιρεία από τον Οκτώβριο 2015 με καθεστώς τηλεργασίας από την Αθήνα όπου κατοικεί.

Στις αρχές Απρίλη, ανακοινώθηκε από την εργοδοσία της Goodvidio πως χρηματοδότηση που ανέμενε από επενδυτές τελικά δε θα γινόταν πραγματικότητα και πως θα λάβει μέτρα περικοπής εξόδων, ένα εκ των οποίων αφορούσε μειώσεις μισθών της τάξης του 20%, οι οποίες παρουσιάστηκαν ως προσωρινές. Ο εργαζόμενος διαμαρτυρήθηκε για τις μειώσεις, εξέθεσε τις αντιφάσεις των ισχυρισμών περί προσωρινότητας των μειώσεων και ζήτησε εγγυήσεις για την επαναφορά των αρχικά συμφωνημένων μισθολογικών απολαβών. Η εργοδοσία ανακοίνωσε την επιθυμία της να συνεχίσει να εργάζεται ο υπάλληλος στην εταιρεία και απαίτησε, πάρα τις μειώσεις, να είναι “παρών ψυχή και σώμα” σε μια απόπειρα δέσμευσής του να μην αναζητήσει αλλού εργασία.

Όχι μόνο οι μειώσεις έγιναν πραγματικότητα, αλλά μετά από 1,5 μήνα υπήρξε και επόμενη αρνητική εξέλιξη για τον εργαζόμενο. Όταν ο συνάδελφος ενημέρωσε πως προτίθεται να απεργήσει στις 6 Μάη, αντιμετώπισε την εχθρική στάση του αφεντικού και ειρωνεία. Την αμέσως επόμενη εργάσιμη της 48ωρης απεργίας, ο ένας εκ των εργοδοτών και άμεσος προϊστάμενος του εργαζόμενου του ζήτησε να κάνουν τηλεδιάσκεψη, κατά την οποία τον επέπληξε καταλογίζοντάς του “μειωμένο ενδιαφέρον”, ότι “φέρνει εις πέρας τις εργασίες που του ανατίθενται αλλά δεν κάνει το κάτι παραπάνω” (!), ότι είναι “αποξενωμένος γιατί κάποιες φορές που γίνεται χαβαλές στο πρόγραμμα ενδοεπικοινωνίας δε συμμετέχει” (!!). Συνέχισε διαμαρτυρούμενος για τη συμμετοχή του στην απεργία, τη στιγμή που η εταιρεία τον χρειαζόταν για να δουλέψει (!!!). Στην απάντηση του εργαζόμενου για το δικαίωμά του να απεργήσει ενάντια σε ένα νομοσχέδιο που επηρεάζει συνολικά τη ζωή του, του απαντήθηκε πως φυσικά κι έχει “κάθε νομικό δικαίωμα στην απεργία, αλλά αυτή η επιλογή υποδηλώνει πως έχει προτεραιότητες οι οποίες διαφοροποιούνται από εκείνες της εταιρείας και οι προτεραιότητες αυτές ίσως να βρεθούν σε σύγκρουση! Μία εβδομάδα μετά, ο εργοδότης ζήτησε εκ νέου τηλεδιάσκεψη στην οποία ανακοίνωσε ότι μετά από συζήτηση με τον συνétaιρό του κατέληξαν πως “είναι καλύτερο και για τις 2 πλευρές να λυθεί η συνεργασία”.

Η κίνηση της απόλυσης δεν είναι ανεξάρτητη από τη συμμετοχή του εργαζόμενου στην απεργία. Αυτό γίνεται απολύτως εμφανές τόσο από την ευθεία αναφορά σε αυτήν όσο και από το χρονικό σημείο που επελέγη για την επίπληξη και τελικά την απόλυση, τη στιγμή μάλιστα που σε καθεμία από τις προσωπικές αξιολογήσεις που είχαν προηγηθεί τους προηγούμενους μήνες γινόταν αναφορά στην επαγγελματικότητα με την οποία εργαζόταν και διαχειριζόταν τις αρμοδιότητές του παρά την τηλεργασία, στην τεχνογνωσία που προσέφερε με την ένταξή του στο δυναμικό της εταιρείας και την συνολικά θετική του απόδοση.

Είναι επίσης προφανές πως όσο η εργοδοσία της Goodvidio θεωρούσε πως είχε εξασφαλισμένη χρηματοδότηση προσπαθούσε να εμφανίσει ένα προσωπείο δημοκρατικότητας και ανοχής απέναντι στα

εργατικά δικαιώματα, αλλά από τη στιγμή που χάλασε η συμφωνία χρηματοδότησης, γεγονός που δεν οφείλεται με κανέναν έμμεσο ή άμεσο τρόπο στους εργαζόμενους (παρότι όπως πάντα ήταν αποδέκτες των αρνητικών συνεπειών αυτής της εξέλιξης) αναδείχθηκε ο αυταρχισμός, η ουσιαστική απαγόρευση της συμμετοχής σε απεργίες όταν η εταιρεία έχει ανάγκη, ενώ εμφανίστηκε και η αντίληψη πως οι περικοπές μισθών πρέπει να συνοδεύονται από περαιτέρω εντατικοποίηση της εργασίας, τη στιγμή μάλιστα που παρά τη σύμβαση εργασίας για 8ωρη εργασία, είχε γίνει ευθέως σαφές πως το ωράριο είναι 9ωρο, με τη δήθεν δικαιολογία ότι το διάλειμμα για γεύμα είναι μία ώρα.

Οι απολύσεις για συνδικαλιστικούς λόγους, πόσω μάλλον για συμμετοχή σε απεργία, όπως και η καταστρατήγηση βασικών εργασιακών δικαιωμάτων και δε θα μείνουν αναπάντητες.

Διεκδικούμε:

- Άμεση επαναπρόσληψη του συναδέλφου.
- Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας για αναπλήρωση των εργατικών απωλειών των χρόνων της κρίσης.
- Μείωση των ωρών εργασίας και καταβολή των προβλεπόμενων υπερωριακών απολαβών για εργασία πέραν του 8ωρου.
- Συνδικαλιστικές ελευθερίες στους χώρους δουλειάς. Καμία δίωξη για συνδικαλιστική δράση.